

til et Udvalg ganske paa samme Vis som ved Kommunernes Administration af de kommunale Sager, og Menighedsraadet bestemmer saa i en Vedtægt, hvad det vil henlægge under Udvalgets Myndighed, og i hvilke Forhold Udvalget skal henvende sig til Menighedsraadet. Dette indbyrdes Forhold er altsaa det kendte fra al kommunal Administration, og Udvalget er enig om, at dette er langt mere ligefremt og naturligt end det i Lovforslaget opstillede. Naar det bestaaende Forhold for Kirkerne paa Landet, indført som midlertidig Foranstaltning ved den sidste Lov om Menighedsraad, er det, at Menighedsraadet har den umiddelbare Administration af Kirkebygningen og Kirkens Indtægt, saa sker der ganske vist her efter Udvalgets Ændringsforslag en lille Forandring, idet Udvalget lader Menighedsraadet i dettes Egenskab af Kirkens Bestyrelse tiltræde af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem af denne. Det var Ministerens Forslag, at et kommunalt Medlem tiltraadte Tilsynet. Det er noget nyt, der ikke før fandtes i Forslaget, men Udvalget har kunnet slutte sig til, at et saadant kommunalt Medlem tiltræder Menighedsraadet og bliver Medlem af det staaende Udvalg, hvor et saadant nedsættes. Vi er nogle Medlemmer af Udvalget, som ganske vist ikke har fundet nogen særlig Anledning til, at et saadant Medlem skulde indvælges i Sognene paa Landet. Motiveringen af det kommunale Medlems Nærværelse er jo den økonomiske Interesse, Kommunen kan have i Kirkens Styrelse af Hensyn til eventuel Ligning til Kirken, men en saadan Ligning skulde helst være en sjælden Undtagelse paa Landet. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at det kan have Betydning, at der er en vis Forbindelse mellem Sogneraad og Menighedsraad, et Led, der kan danne en saadan Forbindelse i denne Gren af Menighedsraadets Virksomhed, der dog særlig er af økonomisk administrativ Art. Og hele Udvalget har derfor kunnet slutte sig til Forslaget om det kommunale Medlem, saaledes at Ministeren og Udvalget saa langt staaer enige om den af Udvalget foreslaaede Ændring af Bestyrelsesforholdene. Naar vi ikke har kunnet tiltræde den oprindeligt foreslaaede Underinstans, der havde Navn af Tilsyn, og vi nu paa Grund af det tiltraadte kommunale Medlem ikke simpelt hen kan anvende Ordet Menighedsraad, skulde den lokale Kirkebestyrelse jo have et andet Navn i Lovens Paragraffer. Vi kalder den simpelt hen „Be-

styrelsen“, for Resten ganske i Overensstemmelse med det senere forelagte Forslag til Lov om Kirkenssyn, hvor Ministeren har opgivet Navnet: „Tilsyn“ og anvendt Ordet: „Bestyrelse“.

Saa langt er der altsaa fuld Enighed indenfor Udvalget om Ordningen af Kirkens Bestyrelsesforhold. En lille Uenighed giver sig til Kende i et af 4 ærede Medlemmer stillet Underændringsforslag, som jeg skulde formene har den højtaerede Ministers Sympati. Jeg skal ikke omtale dette Underændringsforslag nu, før det er motiveret, men kun paa Forhaand sige, at ærede Medlemmer vil se, at dette er kun et meget ringe Stridspunkt.

Jeg skal hermed forlade vort Forslag om Kirkens Bestyrelse, der efter Udvalgets Opfattelse er et af Hovedpunkterne. Ændringsforslagene til § 5 er kun af ringe reel Betydning og angaar Administrationen af Kirkens Kapital. Jeg forbeholder mig en senere Udtalelse om denne Administration.

Lovforslagets § 6 omhandler Kirkens Benyttelse til særskilte kirkelige Handlinger og deslige. Her berøres Organistens Forhold, idet en Vedtægt kan træffe Bestemmelse om, at Orgelspil kan finde Sted ved særlige kirkelige Handlinger uden Betaling. Udvalget har ved et Ændringsforslag foreslaaet, at Kirken i saa Fald skal yde de nu ansatte Organister Erstatning for Tab — hvad formentlig ogsaa er Lovforslagets Mening —, dels at Organisten ikke kan forhindre en saadan Vedtægt ved at umuliggøre Overenskomst om Erstatningssummen. Ved denne Paragraf har vi for anden og næstsidste Gang et Tilfælde, hvor ikke hele Udvalget staaer enig, idet et Ændringsforslag kun er tiltraadt af 13 Medlemmer af Udvalget. Det er ikke stort; det gaar ud paa at ombytte Ordene: „der ikke tages“ med „ikke kræves“, men jeg maa med nogle Ord forklare det. Det drejer sig om Orgelspil ved kirkelige Handlinger, som finder Sted i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste eller under denne. Det drejer sig altsaa ikke om det forannævnte Spørgsmaal om en fremtidig Ordning om Orgelspil uden Betaling ved alle kirkelige Handlinger, men mod Erstatning til Organisten, en Ordning, det vil falde naturligt at træffe sammen med Accidensernes Afløsning. Men det drejer sig om det øjeblikkelige, det nuværende Forhold, hvor allerede nu Administrationen hævder, at Organisten ikke har Krav paa Betaling for Orgelspil ved særlige kirkelige